

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3527

Vragen van het lid **Teeven** (VVD) aan de staatssecretaris van Justitie over *de ontsnapping van de oplichter D.H.* (Ingezonden 7 juli 2009)

1
Geeft de ontsnapping van D.H. u aanleiding om het verlofregime te verscherpen ten aanzien van personen die reeds in het verleden hebben aangetoond niet te kunnen omgaan met de vrijheden die ze naar aanleiding van verlof wordt gegeven? Moeten mensen die eerder zijn ontsnapt gewoon niet de mogelijkheid tot verlof worden ontzegd, tenzij er bijvoorbeeld sprake is van overlijden van een direct familielid?¹

2
Ging er in de onderhavige zaak geen «lampje branden» bij de medewerkers van de Dienst Justitiële Inrichtingen, de directie van de penitentiaire instelling en het Openbaar Ministerie dat een verlofaanvraag van deze D.H. gewoon op voorhand moest worden geweigerd, gezien zijn detentieverleden?

3
Waarom werd er geen openheid van zaken betracht over de ontsnapping van meesteroplichter D.H.? Was er een bijzondere reden van opsporing om de slachtoffers van D.H. hierover niet te informeren?

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie) (ontvangen 21 augustus 2009)

1 en 2
Wanneer gedetineerden verlof aanvragen wordt de aanvraag getoetst op een aantal gronden, opgenomen in artikel 4 van de Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting. Voorts kan voorafgaand aan de beslissing over het al dan niet toekennen van verlof advies ingewonnen worden bij het Openbaar Ministerie, de politie of de reclassering.
Bij brief van 19 mei 2009 heeft de raadvrouw van D.H. namens verdachte aan de inrichtingsdirecteur van de «Torentijd» om strafonderbreking verzocht.
Op 25 mei 2009 is het Openbaar Ministerie om advies verzocht, conform artikel 3 lid 2 van de Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting. Diezelfde dag heeft de advocaat-generaal te kennen gegeven geen bezwaar te hebben tegen de toekenning van het aangevraagde verlof. Bij deze beslissing is overwogen dat D.H. gedetineerd was ter zake van oplichting en valsheid in geschrift. Van een geweldscomponent of een zedencomponent ter zake van deze feiten was geen sprake. Daarbij waren concrete doelen aangegeven en deze doelen maakten het niet waarschijnlijk dat hij zich aan zijn detentie zou onttrekken. Geoordeeld

is verder dat van omstandigheden als bedoeld in artikel 4 van de regeling tijdelijk verlaten van de inrichting (de weigeringsgronden) geen sprake was. Bij deze beslissing is de eerdere onttrekking van D.H. uit 2006 betrokken. De hierboven genoemde factoren, in combinatie met het gegeven dat deze onttrekking relatief lang geleden was, hebben niet geleid tot een negatief advies ten aanzien van het verlenen van het betreffende verlof. Op 25 mei 2009 is het verlof door de selectiefunctionaris toegekend.
Bij ieder incident moet bezien worden of er een structureel probleem aan ten grondslag ligt. Dit is bij dit incident niet het geval. Ik zie op dit moment geen aanleiding tot wijzigingen in het verlofbeleid van gedetineerden.

3
D.H. was preventief gedetineerd in een strafzaak waarin hij beroep in cassatie had ingesteld. De personen die als slachtoffer stonden geregistreerd bij deze strafzaak zijn door het Openbaar Ministerie direct in kennis gesteld nadat bekend was geworden dat D.H. niet was teruggekeerd van verlof. Er is om redenen van proportionaliteit en subsidiariteit geen aanleiding gezien het middel van opsporingsberichtgeving in te zetten ten behoeve van de opsporing. De landelijke signalering en tips over de verblijfplaats van D.H. hebben geleid tot zijn aanhouding op 2 juli 2009.

¹ EénVandaag, 3 juli 2009.